

Sygn. akt II K 851/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zbigniew Krzyżanowski

Protokolant: st. sekr. Sąd. Marta Czech

w obecności Prokuratora: Adama Kwaśnika

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13.03.2023r sprawy karnej:

A. Z.

s. M. i B. z domu O., ur. (...)

w Z., obywatelstwa polskiego, PESEL: (...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 2 maja 2022 r. między godz. 23:00 a 00:00 w G. przy ul. (...) poprzez kopnięcie J. B. (1) z kolana w twarz, uderzenie go pięściami po głowie i twarzy oraz poprzez uderzenie go w głowę pustą butelką po piwie spowodował u pokrzywdzonego J. B. (1) obrażenia w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem, naruszenie uzębienia, opuchlizny na twarzy oraz stłuczenia i zasinienia pod lewym okiem, przy czym obrażenia jakie odniósł pokrzywdzony J. B. (1) skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni,

tj. czyn z art. 157 § 1 kk

II. W dniu 2 maja 2022 r. między godz. 23:00 a 00:00 w G. przy ulicy (...) kierował groźby karalne pod adresem J. B. (1) w ten sposób, że groził mu pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione,

tj. czyn z art. 190 § 1 kk

o r z e k ł:

Oskarżonego **A. Z.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 157 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 157 § 1 kk, po zastosowaniu art. 37a § 1 kk, wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

Oskarżonego **A. Z.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 190 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

Na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 3 kk w miejsce orzeczonych powyżej kar ograniczenia wolności wobec oskarżonego **A. Z.** wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

Na mocy art. 34 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 4 i 5 kk zobowiązuje oskarżonego w czasie wykonywania kary ograniczenia wolności do wykonywania pracy zarobkowej i powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

Na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **A. Z.** obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego **J. B.** (1) kwoty 2.000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

II K 851/22

UZASADNIENIE

A. Z. aktualnie jest kawalerem z wykształceniem zawodowym z zawodu wyuczonego elektromechanikiem, ostatnio pracującym jako magazynier z zarobkiem ok. 2700 zł, na utrzymaniu ma jedno dziecko na które płaci alimenty w kwocie 600 zł. Pozostaje w związku z **I. B.**. Uprzednio był karany.

(dowód ; wyjaśnienia osk. **A. Z.** k. 57, 91, karta karna k.67).

W G. oskarżony zamieszkuje razem z **I. B.** na pierwszym piętrze w domku jednorodzinny przy ulicy (...). Nie miał poprawnych relacji z synem swojej partnerki – **J. B.** (1). Ten postanowił w dniu 2 maja 2022 roku zorganizować dla swoich znajomych ognisko i grill na nieruchomości przy ulicy (...) i o fakcie tym wcześniej uprzedził swoją matkę. Na miejscu zjawili się ze swoją dziewczyną, dwoma kolegami. Matka – **I. B.** pomogła rozpalić grill i ognisko po czym udała się do domu do oskarżonego, gdyż miała ich odwiedzić koleżanka ze swoim partnerem. Goście oskarżonego i **I. B.** przebywali u nich na piętrze do późnych godzin wieczornych. Tam wszyscy spożywali drinki, za wyjątkiem oskarżonego, który jak twierdził był po przepiciu z poprzedniego dnia i pił tylko piwo. Przed godziną 23 oskarżony ze swoją partnerką odprowadził znajomych do wezwanej taksówki. Następnie oboje skierowali się w stronę ogniska i bawiących się tam młodych osób.

(dowód: wyjaśnienia osk. **A. Z.** k.91v, zeznania św. **I. B.** k. 92v, **K. O.** k.93v, **M. P.** k.94, 34-35, **M. S.** k.94v, **J. B.** k. 22-24)

Po podejściu do ogniska oskarżony spożywał piwo butelkowe i dorzucał do ogniska patyki. **J. B.** (1) widząc, że oskarżony jest w dobrym nastawieniu postanowił podejść do niego i spróbować rozmową wyjaśnić istniejące między nimi animozje. Nawet wyciągnął do oskarżonego rękę, lecz ta została odrzucona. Po wymianie zdań pomiędzy nimi, oskarżony schwycił **J. B.** (1) i pociągnął jego głowę w kierunku swojego kolana, którym uderzył go w twarz. Ten przewrócił się i po chwili doszło pomiędzy nimi do szarpaniny i wymiany ciosów rękoma. W trakcie tej szarpaniny **B.** został uderzony pustą butelką po piwie w głowę. W trakcie zajścia doszło do wymiany wyzwisk oraz gróźb ze strony oskarżonego. Osoby biorące udział w grillu zaczęły rozdzielać szarpiących się mężczyzn, co po chwili się udało. Wówczas **K. O.** (2) wykonała zdjęcie telefonem butelki po piwie, którą co sama zaobserwowała, został uderzony **J. B.** (1). **I. B.** zabrała ze sobą oskarżonego i skierowała się w stronę domu. W tym czasie **K. O.** (2) zadzwoniła na policję informując o pobiciu a następnie do swojej koleżanki, by ta pomogła i zawiozła pokrzywdzonego do szpitala.

(dowód : zeznania św. **K. O.** k.93v,31-32, **M. P.** k. 94,34-35, **J. B.** k.95, 22-24, **M. S.** k. 37-38)

Wezwana **M. S.** (2) faktycznie przyjechała swoim samochodem i zabrała uczestników ogniska. Najpierw podwoziła pod adres **K. P.** oraz **S. a** z pokrzywdzonym i **K. O.** (2) pojechała na (...) szpitalny.

(dowód : zeznania św. **M. S.** k. 92v, 40-41, **J. B.** k. 95, **K. O.** k. 93v)

W szpitalu stwierdzono u pokrzywdzonego stan po pobiciu, skrzywienie zewnętrzne nosa, zapadniętą lewą ścianę nosa , skrzep w lewym przewodzie, krwiak powieki dolnej oraz złamanie nosa z przemieszczeniem i skierowano pokrzywdzonego do przeprowadzenia zabiegu. Pokrzywdzony przebywał na Oddziale Otolaryngologicznym w dniach od 4 do 7 maja 2022r a w dniu 5 maja wykonano repozycję kości nosa. Obrażenia odniesione przez **J. B.** (1) na skutek pobicia zgodnie z opinią powołanego biegłego naruszyły czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni.

(dowód : dokumentacja medyczna k.- 3-19, opinia sądowo-lekarska k. - k.45)

Oskarżony A. Z. w swoich wyjaśnieniach w trakcie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz do swojej winy w tym zakresie. W obszernych wyjaśnieniach opisał wzajemne relacje z pokrzywdzonym i wskazał jedynie ,że w zasadzie to on jedynie bronił się przed pokrzywdzonym, jedynie odepchnął go od siebie i ,że to on został uderzony butelką w głowę a szczegółów nie pamięta z uwagi na „ferwor walki” z pokrzywdzonym

W toku rozprawy co do zasady potwierdził swoją niewinność co do popełnienia pobicia J. B. (1) wskazując na znaczną agresywność pokrzywdzonego, którego on musiał „pacyfikować”, nie podając jednocześnie na czym dokładnie te „pacyfikacje” miały polegać. Podał jednocześnie, że faktycznie w trakcie zajścia mogły z jego strony paść groźby kierowane do pokrzywdzonego

Sąd dał częściowo w wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie wzajemnych relacji z pokrzywdzonym oraz gwałtownego przebiegu trwających relacji między nimi . Nie podzielił natomiast przyjętej przez oskarżonego linii obrony skierowanej na wykazywanie własnej niewinności w trakcie zdarzenia przy ognisku i przebiegu całego zdarzenia z pokrzywdzonym oraz nie dokonywaniem przez niego drastycznego uderzenia kolanem w twarz pokrzywdzonego co wskazywać miało ewidentnie na chęć uniknięcia przez niego odpowiedzialności za swoje działania.

W tym zakresie wyjaśnienia te budzą poważne wątpliwości i nie znajdują potwierdzenia w licznie zebranych dokumentach jak i spójnych i wzajemnie uzupełniających się zeznaniach przesłuchiwanym przed sądem świadków (za wyjątkiem ostrożnej oceny zeznań konkubiny oskarżonego ewidentnie popierającej wersję podawaną przez samego oskarżonego). Osoby te co prawda nie znały oskarżonego, nie były z nim w żadnym konflikcie a co więcej przedstawiły w sposób logiczny i rzetelny przebieg całego zdarzenia pomiędzy obu stronami. Obserwowały dynamicznie dziejące się zdarzenia oraz szamotaninę pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym i jedynie mogły zaobserwować okoliczności co do których złożyły stanowcze zeznania. Ponadto zauważyły również zmiany na ciele pokrzywdzonego i nie kwestionowały konieczności udania się do szpitala. Stąd też brak jest jakichkolwiek wskazań, by osoby te miały celowo czy też złośliwie pomawiać go o dokonanie czynów mu przypisywanych.

W świetle powyższego wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i należy stwierdzić, że oskarżony wyczerpał znamiona przedmiotowe przestępstw z art. 190 § 1 kk i z art. 157 § 1 kk.

Okolicznością obciążającą zdaniem Sądu jest agresywne i nieodpowiadające zdarzeniu brutalne uderzenie w twarz kolanem, działanie pod wpływem alkoholu, uprzednia karalność oskarżonego, które przemawiają za tym, że czyny, które popełnił nie miały charakteru wyjątkowego stanowiąc wyraz lekceważenia i nieakceptowania zasad współżycia tak wśród członków rodziny jak i w społeczeństwie.

Zdaniem Sądu kara ograniczenia wolności wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia, społecznej szkodliwości czynów oraz bierze pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego.

Wysokość tej kary nie przekracza przyczynienia się sprawcy do zaistniałych zdarzeń jak i jego udziału w dziejących się okolicznościach popełnienia przestępstw.

W świetle tych okoliczności nie ulegało zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem kolejnych, podobnych przestępstw za konieczne należy uznać wymierzenie kary w orzeczonym wymiarze.

Sąd więc uznał za zasadne wymierzenie sprawcy kary łącznej ograniczenia wolności w wymiarze 1 roku z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie.

Zdaniem Sądu kara ograniczenia wolności w opisanym wyżej rozmiarze z obowiązkiem wykonywania pracy zarobkowej, powstrzymaniem się od nadużywania alkoholu bierze pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego a w szczególności zasady określone w treści art. 69 § 4 kk.

Obligatoryjnie po myśli art. 46 § 1 kk nałożono obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 2 000 zł.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa.